

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็น ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ชจรศักดิ์ ฤทธิเดช¹ ชนมณี ศิลาณุกิจ²

วันที่รับบทความ: 11 ตุลาคม 2568

วันแก้ไขบทความ: 11 เมษายน 2569

วันที่ตอบรับบทความ: 13 เมษายน 2569

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (2) ศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 357 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดและมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการมีการบริหารจัดการองค์กร ด้านการมีการสนับสนุนวัฒนธรรม ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการมีความรู้ความเข้าใจระดับสูง และด้านการมีที่ตั้งเป้าหมายกลยุทธ์ ตามลำดับ (2) ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูที่ศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดและมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการร่วมแรงร่วมใจ ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ด้านมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน ด้านการสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน และด้านการมีเงื่อนไขที่สนับสนุน ตามลำดับ และ (3) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการตั้งเป้าหมายกลยุทธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ด้านการมีทีมร่วมแรงร่วมใจอยู่ในระดับสูงกว่าด้านอื่น ๆ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์; ผู้บริหารโรงเรียน; ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ; วิสัยทัศน์

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมล: khajornsakkie@gmail.com

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Relationship Between the Strategic Leadership of School Administrators and the Professional Learning Community of Teachers Under the Secondary Education Service Area Office Bangkok 2

Khajornsak Rittidech¹ Chonmanee Silanookit²

Received: October 11, 2025

Revised: April 11, 2026

Accepted: April 13, 2026

Abstract

This research article aims to examine the level of strategic leadership of school administrators under the Secondary Education Service Area Office Bangkok 2; investigate (2) the level of professional learning community of teachers under study; and study (3) the relationship between the strategic leadership of school administrators and the professional learning community of teachers under investigation. The quantitative research approach was employed. The samples used in the research were 357 teachers in schools under the Secondary Education Service Area Office Bangkok 2 in the academic year 2025. The research instrument was a 5-point rating scale questionnaire with the Item-Objective Congruence between 0.60-1.00 and reliability of the questionnaire in question stood at 0.97. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient. Findings are as follows: (1) The strategic leadership of school administrators under the Secondary Education Service Area Office Bangkok 2 was at the highest level overall, and in each aspect it was at the highest and high levels, in descending order of mean values: organizational management, cultural support, vision, high level of knowledge and understanding, and strategic goal setting. (2) The professional learning community of the teachers under study was at the highest level overall, and in each aspect it was at the highest and high levels, in descending order of mean values: collaboration, professional learning and development, shared vision and values, mutual support and leadership, and supportive conditions. (3) The strategic leadership of school administrators had a positive correlation with the professional learning community of teachers, at a moderate level overall with statistical significance at the .01 level. When considering each aspect, it was found that the strategic leadership of school administrators in the aspect of strategic goal setting had a positive correlation with the professional learning community of teachers in the aspect of teamwork, which was at a higher level than other aspects.

Keywords: Strategic Leadership; School Administrator; Professional Learning Community; Vision

Type of Article: Research Article

---

¹Master's Candidate, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
Huamark, Bangkok, Bangkok 10240, Thailand
Corresponding Author Email: khajornsakkie@gmail.com

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู (Professional Learning Community--PLC) เป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาวิชาชีพของครู และส่งเสริมให้ครูเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันมากกว่าการทำงานเพียงคนเดียว เพื่อให้เกิดการพัฒนาดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนในรูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งหมายถึงชุมชนของครูที่มุ่งแก้ปัญหาพร้อมทั้งแสวงหาองค์ความรู้ เรียนรู้และออกแบบการเรียนรู้ร่วมกัน และนำความรู้ความสามารถที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาของตัวผู้เรียน ในขณะเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการยังได้กำหนดเกณฑ์ประเมินวิทยฐานะของครูให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูด้วยการส่งเสริมโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารที่ขับเคลื่อนสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า การบริหารจัดการสถานศึกษามีความสำคัญอย่างมากต่อการเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ในการใช้การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดคุณภาพและมีประสิทธิภาพขึ้นในสถานศึกษาของตน เพื่อกำหนดทิศทางให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ขององค์กร (สุภัทรา สภาอรรถ, 2562) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน และตรวจสอบ สะท้อนผลการปฏิบัติทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวม ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานร่วมกัน การร่วมมืออรรถพลัง โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2, 2562) ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเป็นผู้นำของโรงเรียนจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเปรียบเสมือนหัวใจหลักต่อการประสบความสำเร็จของโรงเรียน และโรงเรียนเองก็ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน โดยเฉพาะในเรื่องทางความคิด เช่น วิสัยทัศน์ (vision) ที่ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องมีคุณสมบัติที่จะนำพาโรงเรียนก้าวไปข้างหน้าอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยเห็นว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จในการเป็นครูมืออาชีพ และการขาดภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ (strategic leadership) ที่เหมาะสมอาจส่งผลให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกลายเป็นกิจกรรมเชิงพิธีกรรม (ritualistic activity) มากกว่าการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง

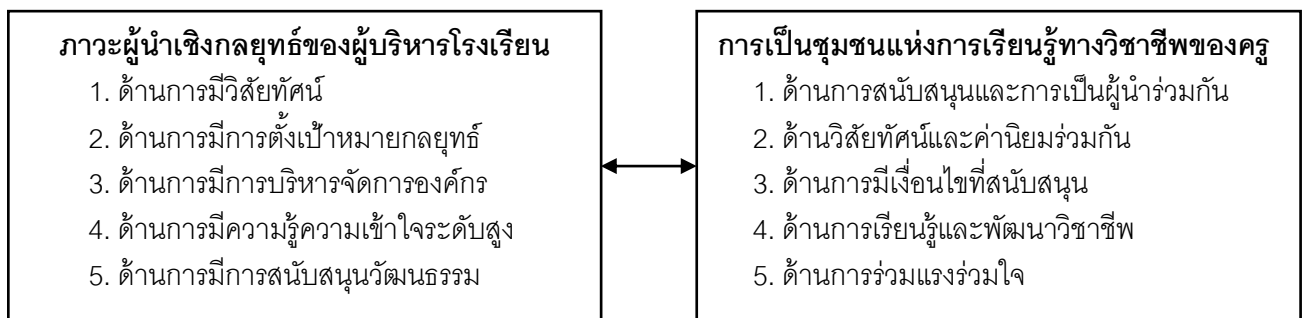
จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู และเพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อผู้เรียนเป็นสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จากการสังเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน และงานวิจัยของ ดวงดาว มงคลสวัสดิ์, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และจากรุวรรณ เขียวน้ำชุม (2568), ดาวนภา เพชรจันทร์ และจิรวัดณ์ เมธาสุทธิรัตน์ (2564), ทศนีย์ รินทะ และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2567), เทพดินทร์ ปานอี่เม้ง และสุรินทร์ ภูสิงห์ (2565), นลินี ณ นคร รัทธธรรม (2565), นันทิยา คงเมือง และตรีภุมรินทร์ ศรีตรีศวรร (2565), เมธี ศรีโยธา (2565), วรรณนิศา นนทศักดิ์ และสุทธิพงศ์ บุญผดุง (2567), วิทวัส เจริญรัตน์, เอกลักษณ์ เพียสา และวันเพ็ญ นันทะศรี (2567), ศรีรัตน์ ประทุมโพธิ์ และอุไร สุทธิแย้ม (2566) สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนมี 5 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ (2) ด้านการมีการตั้งเป้าหมายกลยุทธ์ (3) ด้านการมีการบริหารจัดการองค์กร (4) ด้านการมีความรู้ความเข้าใจระดับสูง (5) ด้านการมีการสนับสนุนวัฒนธรรม และได้ข้อมูลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู และงานวิจัยของ กุลชนกนันท์ ธนโชติกิจเกื้อกุล, จิณณวัตร ปะโคทัง และสาธิต ทรัพย์รวงทอง (2564), ณัฐพล พงษ์ถาวร และชัชจรिया ไบลี (2566), ประภาศรี จุฑมี (2565), พรทิพย์ รอดพลอย, อีรุธธาดาตันติโชค และพิชญาภา ยืนยาว (2565), พาทีนธิดา การะวงศ์ และพรเทพ ฐู่แผน (2567), พิชิต ขำดี และต้องลักษณะ บุญธรรม (2562), สิริรินทร์ แซ่จาง และสมชัย พุทธา (2566), อัมพันธ์ ดอกเตย, ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และอรพรรณ ตูจินดา (2565), อัสสกลีย์ บุรุษเกิด และพระมหาไกรวรรณ ชินทตติโย (2566) สรุปได้ว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู มี 5 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านการสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน (2) ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน (3) ด้านการมีเงื่อนไขที่สนับสนุน (4) ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ (5) ด้านการร่วมแรงร่วมใจ ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมุติฐานว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 มีความสัมพันธ์กัน จึงกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน และการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู เพื่อให้ได้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence--IOC) ได้ค่าความสอดคล้อง 0.60-1.00 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามเป็นรายด้านและทั้งฉบับ โดยการใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (Cronbach, 1951) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 52 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 5,553 คน กำหนดขนาดตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการเปิดตารางของ Cohen, Manion, and Morrison (2018, p. 206) จำนวน 357 คน เมื่อได้ขนาดตัวอย่างแล้วนำมาหาตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) ประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster random sampling) การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) และการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยใช้การเปรียบเทียบ (strata) ด้วยการแบ่งเป็นสัดส่วน

4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด ประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (mean-- $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation--SD) ตามหลักเกณฑ์พิจารณาการแปลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (Likert, 1932; Lindner & Lindner, 2024, p. 152)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (mean-- $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation--SD) ตามหลักเกณฑ์พิจารณาการแปลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (Likert, 1932; Lindner & Lindner, 2024, p. 152)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) ดังนี้ (Frost, 2019, pp. 97-103; Pearson, 1909, pp. 23-25)

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = +1 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างสมบูรณ์
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.8 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงบวกที่ค่อนข้างสูง
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.6 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงบวกปานกลาง
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = -1 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงลบอย่างสมบูรณ์
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = -0.8 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงลบที่ค่อนข้างสูง
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = -0.6 หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงลบปานกลาง

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean-- $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation-- SD) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่า +1 ถึง -1

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (ดูตาราง 1)

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X_1)	4.52	0.45	มากที่สุด
2. ด้านการมีการตั้งเป้าหมายกลยุทธ์ (X_2)	4.47	0.43	มาก
3. ด้านการมีการบริหารจัดการองค์กร (X_3)	4.58	0.45	มากที่สุด
4. ด้านการมีความรู้ความเข้าใจระดับสูง (X_4)	4.50	0.37	มาก
5. ด้านการมีการสนับสนุนวัฒนธรรม (X_5)	4.56	0.41	มากที่สุด
รวม (X_{total})	4.53	0.36	มากที่สุด

จากตาราง 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, $SD = 0.36$) และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการมีการบริหารจัดการองค์กร ($\bar{X} = 4.58$, $SD = 0.45$) ด้านการมี

การสนับสนุนวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.56, SD = 0.41$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.52, SD = 0.45$) ด้านการมีความรู้ความเข้าใจระดับสูง ($\bar{X} = 4.50, SD = 0.37$) และด้านการมีการตั้งเป้าหมายกลยุทธ์ ($\bar{X} = 4.47, SD = 0.43$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (ดูตาราง 2)

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ด้านการสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน (Y ₁)	4.50	0.30	มาก
2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน (Y ₂)	4.52	0.28	มากที่สุด
3. ด้านการมีเจตนาที่สนับสนุน (Y ₃)	4.50	0.33	มาก
4. ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ (Y ₄)	4.54	0.34	มากที่สุด
5. ด้านการร่วมแรงร่วมใจ	4.64	0.34	มากที่สุด
รวม (Y _{total})	4.54	0.26	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.26$) และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการร่วมแรงร่วมใจ ($\bar{X} = 4.64, SD = 0.34$) ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.34$) ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน ($\bar{X} = 4.52, SD = 0.28$) ด้านการสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน ($\bar{X} = 4.50, SD = 0.30$) และด้านการมีเจตนาที่สนับสนุน ($\bar{X} = 4.50, SD = 0.33$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (ดูตาราง 3)

ตาราง 3

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน	การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู					
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y _{total}
X ₁	.281**	.397**	.289**	.227**	.362**	.376**
X ₂	.362**	.707**	.432**	.511**	.719**	.665**
X ₃	.523**	.471**	.359**	.451**	.492**	.557**
X ₄	.605**	.499**	.347**	.517**	.633**	.633**
X ₅	.526**	.574**	.468**	.531**	.614**	.661**
X _{total}	.538**	.625**	.448**	.525**	.662**	.680**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน (X_{total}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (Y_{total}) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .680^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการตั้งเป้าหมายกลยุทธ์ (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ด้านการมีทีมร่วมแรงร่วมใจ (Y_6) อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .719^{**}$) กว่าด้านอื่น ๆ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การที่ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการใช้คุณลักษณะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย (1) การมีวิสัยทัศน์ โดยสามารถมองภาพอนาคตและกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกำหนดพันธกิจ เป้าหมายแผนงาน และโครงการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ รวมทั้งส่งเสริมให้ครูร่วมกำหนดจุดหมายปลายทางที่ชัดเจนของโรงเรียน (2) การตั้งเป้าหมายกลยุทธ์ โดยแสดงวิสัยทัศน์ของโรงเรียนได้อย่างชัดเจน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ได้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกำหนดพันธกิจ เป้าหมาย แผนงาน และโครงการ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ มีการสร้างแรงจูงใจให้กับครูในการขับเคลื่อนโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ (3) การบริหารจัดการองค์กร ด้วยการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของครูและมอบหมายงานตามความถนัดของครูแต่ละคน และมีการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ครูในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกัน รวมทั้งยังได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของครูเพื่อให้ครูปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ (4) การมีความรู้ความเข้าใจระดับสูง โดยใช้ความคิดเชิงระบบในการบริหารโรงเรียนให้พัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง และใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ในการกำหนดทิศทางและอนาคตของโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้ครูมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์เพื่อหาวิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาโรงเรียน รวมทั้งสนับสนุนแนวความคิดที่สร้างสรรค์ท้าทายและแปลกใหม่ของครู อยู่เสมอเพื่อร่วมกันบริหารโรงเรียน และ (5) การสนับสนุนวัฒนธรรม ด้วยการสร้างแนวทางการปฏิบัติงานในการมีส่วนร่วมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในโรงเรียน และมีการตัดสินใจโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว รวมทั้งการเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความซื่อสัตย์ สุจริตในการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรม ทั้งนี้ การใช้คุณลักษณะผู้นำเชิงกลยุทธ์ดังกล่าว จะช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนมองภาพรวมอนาคต วางแผน กำหนดทิศทาง สร้างแรงบันดาลใจ และนำบุคลากรไปสู่เป้าหมายการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสร้างความแตกต่างให้สถานศึกษาในยุคที่เปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับ เมธี ศรีโยธา (2565) ที่ได้อธิบายไว้ว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นหัวใจสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารองค์กรในปัจจุบัน เนื่องจากองค์กรในปัจจุบันต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงในทั้งจากสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่ส่งผลกระทบต่อผู้บริหารองค์กรจะต้องมีวิธีการบริหารจัดการตามแผนกลยุทธ์ให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ดังกล่าว ด้วยการปรับกระบวนการบริหารและการดำเนินงานเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีองค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ประกอบด้วย (1) การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน โดยครูได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารในการคิด การตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติงาน เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ และได้รับการฝึกฝนให้มีภาวะผู้นำโดยการมอบหมายหน้าที่ให้หน่วยงานต่าง ๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล ผู้บริหารโรงเรียนและครูร่วมกันวางแผนงาน โครงการ เพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ไปสู่

เป้าหมายที่วางไว้ รวมทั้งร่วมกันวางแผนกระบวนการทำงานโดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม (2) การมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูให้ความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ร่วมกันกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของสถานศึกษา รวมทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางในอนาคตของสถานศึกษา (3) การมีเงื่อนไขที่สนับสนุน โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามามีส่วนช่วยในการพัฒนาตนเองทางวิชาชีพ มีการสื่อสารด้วยใจเปิดกว้างให้อิสระในการสร้างสรรค์ชุมชนที่เน้นความคล่องตัวในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เป็นกัลยาณมิตรทางวิชาการ สื่อสารด้วยใจที่เปิดกว้าง มีอิสรภาพทางความคิดในการปฏิบัติงาน และสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพและพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (4) การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาจิตวิญญาณความเป็นครูเพื่อเป็นครูที่สมบูรณ์ ร่วมกันพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งร่วมกันคิดและวางแผนการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง และ (5) การร่วมแรงร่วมใจ โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูสามารถสื่อสารกันได้อย่างตรงไปตรงมา แสดงออกถึงความจริงใจต่อกัน และไว้วางใจซึ่งกันและกันในการรับผิดชอบงานต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยขับเคลื่อนโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รวมทั้งสร้างปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิตเพื่อการพัฒนางานและพัฒนาวิชาชีพ และให้ความเคารพและไว้วางใจซึ่งกันและกันในการคิดการตัดสินใจ ทั้งนี้ การมีองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูดังกล่าว จะช่วยส่งเสริมความร่วมมือร่วมใจของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูเพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับ พรทพ รัชชพัฒน์ และคนอื่นๆ (2565) ที่กล่าวไว้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู ซึ่งเมื่อครูมีการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพขึ้นในโรงเรียน ครูจะมีการร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ มีความสามัคคี ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างกัลยาณมิตร มีจริยธรรมแห่งการเอื้ออาทร มีค่านิยมร่วมกันที่แสดงออกมาในเชิงปฏิบัติ ค่านิยมร่วมกันจะก่อให้เกิดพลังอำนาจเชิงคุณธรรมขึ้นในโรงเรียน นำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ กระบวนการทำงานในการพัฒนาตนเองและพัฒนาสถานศึกษาจะได้รับการขับเคลื่อนไปอย่างยั่งยืน

3. การที่ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น เพื่อให้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับที่สูงขึ้น ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ เนื่องจากผู้บริหารที่ใช้ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์จะสามารถสร้างวิสัยทัศน์ จูงใจ และสนับสนุนให้ครูเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ยุพาภรณ์ ติรไพรวงศ์ และกรทอง ออมสิน (2561) ที่พบว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนา เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงาน พร้อมจะเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของครูผู้สอน โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านการมีภารกิจเป้าหมายกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดวิสัยทัศน์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน สร้างแรงจูงใจให้กับครูในการขับเคลื่อนโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ สามารถเชื่อมโยงและถ่ายทอดวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเข้าใจง่ายและเป็นรูปธรรม สามารถกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาให้ร่วมกันดำเนินงาน มีทักษะไหวพริบในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของครู เพื่อให้ครูปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของครูและมอบหมายงานตามความถนัดของครูแต่ละคน ส่งเสริมให้ครูมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ เพื่อหาวิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนาผู้เรียน และพัฒนาโรงเรียน

2. ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านการมีเงื่อนไขที่สนับสนุน มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนและครูควรร่วมกันวางแผนงาน โครงการ เพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ โดยการมอบหมายหน้าที่ให้หน่วยงานต่าง ๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล ได้รับการสนับสนุนให้เป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติงานตามแผนหรือโครงการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล ผู้บริหารโรงเรียนและครูให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ผู้บริหารโรงเรียนและครูสามารถสื่อสารกันได้อย่างตรงไปตรงมา แสดงออกถึงความจริงใจต่อกัน ไว้วางใจซึ่งกันและกันในการรับผิดชอบงานต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยขับเคลื่อนโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และทักษะที่จำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนให้เชี่ยวชาญยิ่งขึ้น เพราะจะส่งผลให้การบริหารงานด้านต่าง ๆ ในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วและเฉียบขาด พร้อมทั้งลดความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

เอกสารอ้างอิง

- กุลชนกันท์ ธนโชติกิจเกื้อกุล, จิณณวัตร ปะโคทัง และสาธิต ทรัพย์รวงทอง. (2564). รูปแบบการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพยุคดิจิทัลในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*, 11(1), 103-118.
- ณัฐพล พงษ์ถาวร และชัชจรีญา ไบลี. (2566). แนวทางการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 20(88), 39-47.
- ดวงดาว มงคลสวัสดิ์, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และจากรุวรรณ เขียวน้ำชุม. (2568). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 9(1), 438-460.
- ดาวนภา เพชรจันทร์ และจิรวัดณ์ เมธาสุทธิรัตน์. (2564). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของนายกเทศมนตรีนครยะลา. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(1), 101-114.
- ทัศนีย์ รินทระ และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์. (2567). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร*, 7(4), 586-597.

- เทพดินทร์ ปานอี่เม้ง และสุรินทร์ ภูสิงห์. (2565). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 10(39), 224-233.
- นลินี ณ นคร รักธรรม. (2565). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในองค์กร. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 24(2), 171-180.
- นันทิยา คงเมือง และตรีภูมิพันธ์ ตรีตรีศร. (2565). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. ใน *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 13* (หน้า 1716-1731), มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่.
- ประภาศรี จดมี. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อมุ่งสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 23(2), 302-313.
- พรทิพย์ รอดพลอย, ธีรภูธ ธาดาตันติโชค และพิชญาภา ยืนยาว. (2565). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 23(1), 117-128.
- พาทีนธิดา การะวงศ์ และพรเทพ ฐัฒน. (2567). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 25(2), 2420-2429.
- พิชิต ขำดี และต้องลักษณะ บุญธรรม. (2562). ความต้องการจำเป็นของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 39(2), 67-78.
- เมธี ศรีโยธา. (2565). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)*, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ยุพาภรณ์ ติโรไพวงศ์ และกรรทอง ออมสิน. (2561). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: แนวทางการพัฒนาผู้สอนและผู้เรียน. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี*, 34(2), 164-172.
- วรรณนิศา นนทศักดิ์ และสุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2567). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัว. *วารสารนิสิตวง*, 26(2), 98-108.
- วิทวัส เจริญรัตน์, เอกลักษณ์ เพียสา และวันเพ็ญ นันทะศรี. (2567). การศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 4(3), 769-785.
- ศรียรัตน์ ประทุมโพธิ์ และอุไร สุทธิแย้ม. (2566). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(2), 169-182.
- สิรินทร์ แซ่จาง และสมชัย พุทธิธา. (2566). แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัดนันทอุทิศ) กรุงเทพมหานคร. *วารสารศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา*, 2(1), 137-150.
- สุภัทรา สภาพอัติ. (2562). *การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 2. (2562). *แนวทางการหนุนเสริมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” เพื่อพัฒนาผู้เรียน*.
- อัมพันธ์ ดอกเตย, ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และอรพรรณ ตูจินดา. (2565). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 10(39), 332-341.

- อัสสกัลย์ บุรุษเกิด และพระมหาไกรวรรณ ชินทตฺติโย. (2566). การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาสังกัดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. *วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 21(1), 293-310.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research methods in education* (8th ed.). Routledge.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Frost, J. (2019). *Introduction to statistics: An intuitive guide for analyzing data and unlocking discoveries*. Statistics by Jim Publishing.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 5-55.
- Lindner, J. R., & Lindner, N. J. (2024). Interpreting Likert-type scales, summated scales, unidimensional scales, and attitudinal scales: I neither agree nor disagree, Likert or not. *Advancements in Agricultural Development*, 5(2), 152-163.
- Pearson, K. (1909). Determination of the coefficient of correlation. *Science*, 30(757), 23-25.